

Εκκλησιαστική αντιμετώπιση όσων υποτιμούν το Γάμο

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1HIAgQS>]

6. Η ποιμαντική αντιμετώπιση της διαπόμπευσης του γάμου από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Η θέσπιση κανόνα από τη σύνοδο της Γάγγρας, ο οποίος αντιμετώπιζε και μάλιστα με το επιτίμιο του αναθεματισμού, το βδελυγμό και τη διακωμώδηση του μυστηρίου του γάμου και τον εμπαιγμό « γυναίκας που κοιμάται με τον άντρα της και είναι πιστή και ευσεβής, γιατί τάχα δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία των ουρανών^[50] », αποσκοπούσε στην προστασία της χριστιανικής συνείδησης από τις έξωθεν επιδράσεις των αιρετικών της εποχής. Ως γνωστόν, η τοπική Σύνοδος της Γάγγρας, η οποία συνήλθε το 343 μ.Χ. στην ομώνυμη πόλη, καταδίκασε τους αιρετικούς Ευσταθιανούς, οπαδούς του μητροπολίτη Σεβαστείας Ευσταθίου, που ακολουθούσαν υπερβολικό τύπο ασκητισμού και περιφρονούσαν τον γάμο. Ήταν μόνο χορτοφάγοι και ακολουθούσαν γενικά υπερβολές ως προς την παρθενία και την ασκητική ζωή^[51].

Πηγή: agriniovoice.gr

Ο όρος « ανάθεμα » παραπέμπει στην «ολοκληρωτική αποκοπή από το σώμα της Εκκλησίας, η οποία επιβάλλεται στα παρεκτραπόμενα μέλη της, ύστερα από ορισμένη διαδικασία, μόνο σε περίπτωση έσχατης ανάγκης και όταν δεν είναι δυνατό να αποδώσουν τα ελαφρότερα μέτρα για τον σωφρονισμό τους ^[52]». Ο άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης σημειώνει στο Πηδάλιό του ότι « η παρούσα Σύνοδος με υπερβολήν εμεταχειρίσθη το ανάθεμα.....», όχι μόνον εναντίον των σχισματικών και αιρετικών φρονημάτων του Ευσταθίου, αλλά και εναντίον όσων θεραπεύονταν από άλλους κανόνες με το επιτίμιο της καθαίρεσης των κληρικών ή του αφορισμού των λαϊκών. Επικαλείται μάλιστα, τις νουθεσίες του ιερού Χρυσοστόμου, ο οποίος τόνιζε ότι δεν πρέπει ποτέ κανείς να αναθεματίζει ζωντανό η αποθανόντα, ή τις μαρτυρίες του αγίου Βαρσανούφριου, σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να αποφεύγεται ακόμα και ο αναθεματισμός του διαβόλου, ο οποίος ισοδυναμεί με αναθεματισμό του ίδιου του ανθρώπου, που αρέσκεται να ποιεί το θέλημα του διαβόλου^[53].

Ωστόσο, ο άγιος Νικόδημος έρχεται να αναδείξει το ποιμαντικό υπόβαθρο του αυστηρού αυτού επιτιμίου: Η εφαρμογή του ήταν απαραίτητη πρώτα, πρώτα « δια να εμποδίση το κακόν, οπού τότε καθ' υπερβολήν επληθύνθη.....^[54]» και έπειτα

για να εξασφαλιστεί ενώπιον του ποιμνίου η αποκάλυψη και η αποκήρυξη κάθε αντορθόδοξου φρονήματος του Ευσταθίου, όπως καταγράφεται αναλυτικά σε κάθε κανόνα αυτής της Συνόδου^[55]. Οι ποιμένες στη συγκεκριμένη περίπτωση ενεργούν σαν υπεύθυνοι γιατροί, οι οποίοι αναγκάζονται να προχωρήσουν σε χειρουργική αφαίρεση του σάπιου μέλους ενός σώματος, προκειμένου να κρατήσουν το ίδιο το σώμα στη ζωή^[56]. Έτσι, οι αναθεματισμοί των Πατέρων δεν πρέπει να εκλαμβάνονται ως μισαλλόδοξοι χαρακτηρισμοί, αλλά ως ιατρικές ενέργειες, οι οποίες από τη μία πλευρά, έρχονται να επιβεβαιώσουν τη θεολογική σοβαρότητα της παρεκτροπής όσων διαπομπεύουν το γάμο και ψέγουν την ευσέβεια, την πίστη και την αφοσίωση των γυναικών στους συζύγους τους, και από την άλλη πλευρά, αποσκοπούν να προστατέψουν τους χριστιανούς απ' όλους όσους επιχειρούν να διαστρέψουν τη σκέψη τους με τους ανυπόστατους συλλογισμούς των αιρετικών.

[Συνεχίζεται]

[50] « Ει τις τον γάμον μέμφοιτο, και την καθεύδουσαν ματά του ανδρός αυτής, ούσαν πιστήν και ευλαβή, βδελύσσοιτο η μέμφοιτο, ως αν μη δυναμένην εις βασιλείαν εισελθείν, ανάθεμα έστω. » : Ακανθόπουλος Π., όπ. παρ. σσ. 224-225.

[51] Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια, τ. 4, λήμ. « Γάγγρα », Αθήνα 1964, σ. 134. Βλ. σχ. <http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%AC%CE%B3%CE%B3%CF%81%CE%B1>.

[52] Ακανθόπουλος Π., όπ. παρ. σ. 663.

[53] Νικόδημου του Αγιορείτη, *Πηδάλιον*, Αθήνα 1886, σ. 323.

[54] Όπ.παρ.

[55] Όπ. παρ.

[56] π. Ρωμανίδης Ι. Π., *Κείμενα Δογματικής και Συμβολικής Θεολογίας της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας*, Θεσσαλονίκη 1972, σ. 147.